

DIN VALURILE VREMII

adolescenti pe valuri

VREME TRECE , VREMURI VIN ...

... S-a stins larma de pe coridoare. Din cand in cand se mai aude cate o usa scartaind in soapta. Tacere...

De la fereastra biroului privesc imensitatea albastra care uneste simfonic cerul cu marea...

Inchid ochii , fiindca e prea mult albastru, si-mi umplu sufletul de atata senin...

Era la fel cand am coborat din tren acum “26 de ani si am pornit spre necunoscut...”

Simteam un fior ciudat care s-a transformat usor intr-o senzatie de teama amestecata cu uimire. Simteam provocarea.

Provocarea purta un nume: LICEUL DE MARINA NAVROM, si avea sa-mi marcheze, aproape nestiut, intreaga existenta ...

Era destinul? Era pasiunea? A fost chemarea unei meserii pe care urma s-o incep abia atunci?

Cine stie...

(Va urma...)

